

జగళ్ళకేందు
హత్తిరవాగువాగలూ
శరీరగట్ట అరివిల్లదంతే
సుఖవాగి స్పందిసుత్త ఇరుత్తవే!

283: ಹೆಸ ದಾರಿ - 23

ଦାୟି ପେତୁଥାଲୀ ଶ୍ରୀତିମୁ ନାନା ରୂପ ଧରି ବରୁବାଗ ବିନା
ରୂପଦଳେ ଅଛିକୋଳୁଣ୍ଡିତ ଅନୁଭବସହିକେ ହୋରତୁ
ଅଳେଯିତୁ କାହାଦିବାରଦୁ ଏଠିଦୁ ହୋଇଦଶିଲ କାନ୍ଦୁକୋଳିବେ. ଶ୍ରୀତିମୁନ୍ଦୁ
ଅନୁଭବସିମୁଵ ଅପକାଳିବନ୍ଦୁ ହେଲି କଳେଦୁକୋଳୁଣ୍ଡିବେ ଏନ୍ଦୁପଦନ୍ତ ତୁଳାଲ
ନେଇଦୋଇ. ଅଦ୍ଦେ ମନେଇଜମାଯା ଅପର ସଂଭାବଣେ. ସନ୍ଧିଵେତ୍ତା
ହୋଇ ଦଶିଲେ ସଂବାଦ, କଗ ମୁମୁଦୁପରିଦିଦେ:

ಮನೋಜಿ: ಮೊದಲೆಲ್ಲ ನಾನು ಸಲಿಗೆ ತೋರಿಸುವಾಗ ನೀನು ಶುಷ್ಟಿಯಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತ್ತಿದೆ ಈಗ ಜಗತ್ತಕೇ ಬರುತ್ತಿರ್ಯಾ!

మాయా: హౌదు. ముంచే నిమ్మ నడవళికి ఎష్టు చేన్నాగిత్తు! ఈగా తుంబా బదలాగిదీరి.

ಮನೋಜಿ: ನೀನೇನೂ ಬದಲಾಗಿಲ್ಲವಾ? ಹಾಗಂತೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಬ್ಯಾಕ್‌ಕೋಟ್‌ತಿಲ್ಲವೇ? ನಿನ್ನ ವಿಚ್ಛೇತಿ ವರ್ತನೆಯಿಂದ ನನಗೂ ಸಿಹಾಪಟ್ಟೆ ತೆನ್ನನ್ನಾಗುತ್ತದೆ...

**ମାଯୁରା: ନୋଇଦିରା, ହେଲେ ତଳେ କେମୁହଂତେ ମାତାପୁଣ୍ଡିରି ଏଠଲେବେ
ନିବୁ ହେତୀ ରଖାଗଲୁ ମନସୁ ବରୁପାଦିଲ!**

మనోజు: ననగు అష్ట!

శ్రీతి హంసుభేకద జాగదల్లి అసమాధాన హోగేయాడుత్తి రువుదు సంవాదదల్లి ఎద్దుకాణుత్తిదే. సంవాదవన్న మాయాల కడెయింద నొడోణాలి. మనోజున అనిరీక్షేత స్వతాన్దిద ఆకెయు మై జుమ్మెందు కామభావ జాగృతపూగిదే. మరుక్కున హత్తిక్కుత్త అవనన్న దురిపడలు నిధరిసిద్దాళే. అందరే అవన కారణాదింద సుఖస్వర్గ హగుల అలక్క—ఎరడూ బట్టింటిగే ముట్టుత్తి రువాగ సుఖవన్న హిందే సరిం అలక్క వన్నే ముంచొణియల్లి ఇట్టుకోండిద్దాళే. ఒందువేళే సువిద కరేగి చుగొట్టిద్దరే మనోజను అలక్క వహిసిదాగల్లేలు ఏరోధిసిదరూ, సుసంపక్కద అవకాశ బందాగ ఆరామపూగి తరేదుకోళ్ళ బహుదిత్తు, ఇత్త మనోజున మాయాన్నను సమిపిసలు హోగి తిర్మాతునిగొఱ్ఱానే సుఖస్వర్గద బయిశేయు కైతెప్పిద్దకే వృగ్రగొండిద్దు అదస్సే ముంచొణియల్లి ఇట్టుకోండిద్దానే. సుఖపే ముఖ్యపూగిద్దరే అవను, ‘న్నన మాడు’ సరియల్ల ఎందు కాణుత్తద. ఆమేలే మాతాశోణాల ఎందు అవళ పాదిగే బిడపమిదిత్తు. హగల్లదే ఇట్టరూ ఏరోధాత్కవాగి ముగిసిదరే పరస్పరరల్లి కామభావ అరణువుదు హేగే?

ప్రతియొభ్యరూ వ్యక్తిగతాని కాముకరాద్దరూ (ఈల్లి 'కాముక పదవన్ను 'కామేశీయిల్లు వ్యక్తి' ఎవడు ప్రావాగ్రహ ఇల్లదీ బళసుత్రిద్దేసే) సంగతియ కరేగి స్వదిషువ ప్రసంగ బందాగా అపరాధానేయ ముంచిన అధికారి వ్యవహారగణ్ణను నేనటిస్తేచేందు నకారాత్క హాగూ స్వధారాత్క భావమోంది (నినింత నానేనునా కడిమేయిల్ల!) ఏముఖియాగుత్తేయి. సంగతియ బదలాద వతస్నేయు చేయడపేసువాగ సంగతియూ చేయడపేసుత్తేయి. 'ననగి కామసుఖి చేకు, ఆదరె నెన్నిందల్ల!' ఎన్నువ ధోరణ తళీయుత్తేయి. సాందర్భికత వతస్నేయన్న సంగతియ స్వభావమేందు సమీకరిసువుదు దాంపత్యదల్ల కూపునిధాసి క్షూణువాడే కొద్దు ప్రశ్న కూర్చు

గతశాలద సుఖివను నేనేసిఁచోండు అదిగ ఇలవేందు తళ్ళహళిసుత

ತಿಗಿರುವ ಸುವಿಕ್ಕೆ ಕಲ್ಲುಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ ದಂಪತೀಗಳು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಕಂಡುಬರುತ್ತಾರೆ. ಕಾರಣ ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಆಗ್ನಿಶ್ಯಿರುವ ಬದಲಾವಣೆ. ಪರಿಸರ ಹಾಗೂ ಸಂಬಂಧಗಳು ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಪ್ರತೀಯೊಬ್ಬರೂ ಅದನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಸಂತತವಾಗಿ ಬದಲಾಗುವುದು ಅತ್ಯಗ್ರಹಿಸುವ ಬದಲಾಗುವುದು ಜೀವತಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಣ. ವೈಕಿಗಳು ಬದಲಾಗುವಾಗ ಬಾಂಧನೆಗಳೂ ಬದಲಾಗುವುದು ಸಹ ಜಾತಿಸಹಜ ಅದರಲ್ಲಾ ಶೈಮ್ಯೋಗಿಕ ಹಾಗೂ ಕೌಟಿಯಿಕ ಭತ್ತಡವನ್ನು ಎದುರಿಸುವಾಗ ಸಂಗಾತಿಗಳು ವಿಭಿನ್ನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪಂದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಒಬ್ಬರ ಸ್ಪಂದನೆಯು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಇಷ್ಟವಾಗಲಿಕ್ಕೆಲ್ಲ. ಕಾಲ ಕಳೆದಂತೆ ನೀನು ನನ್ನತೀಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಅನಿಸಿಕೆ ಬೇಕೆದು ಇಬ್ಬರ ನಮುವೆ ಗೋಡೆಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿತ್ತಾರೆ. ಸಂಗಾತಿಯ ವರ್ತನೆಯೆಯ ಬೇಡವನ್ನುವಾಗ ಸಂಗಾತಿಯೇ ಬೇಡ ಎನ್ನುವ ಧೋರಣೆ ಬೆಳ್ಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಹೇಗೆಂದರೆ, ನೀನು ಮುಂಚಿನಂತೆ ಉಳಿದರೆ ಮಾತ್ರ ನನ್ನ ಪ್ರತಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ ಎಂದಂತೆ.

ಸಂಗಾತಿಗಳ ವಿರಸಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೇ ಇರಲಿ, ಅದರಿಂದ ಶರೀರಗಳ ಸಾಮೀಪ್ಯಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಬರಲು ಇನ್ನೊಂದು ಕಾರಣವಿದೆ. ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಬಗೆಹರಿಯದ ಹೊರತು ಹತ್ತಿರವಾಗಲು ಒವ್ವದೆ ದೂರವಿರಲು ನಿರ್ದಾರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಶರೀರವು ಸಾಂಗತ್ಯಕ್ಕೂ ಪರಿತೆಷಿಸಿದರೂ ಹತ್ತಿಕ್ಕುತ್ತ (ಅಥವಾ ಬಯಕಿಗಳ ಇರುವನ್ನೇ ಅಲ್ಲಾಗಲೀಯುತ್ತ) ತರ್ಕಬುದ್ಧಿಗೆ ಮೇಲ್ಲಿಂದೆ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಬೇಕಾದರೆ ನಿವಿಭೂರೂ ಜಗತ್ವಾದಿ ಮುಖ್ಯ ತಿರಿಗಿಕೊಂಡು ಮಲಿಗದ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ನನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಆಗ ನಿಮ್ಮ ಮನೋಭಾವ ಹೇಗೆರುತ್ತದೆ? ಸಂಗಾತಿಯ ಹತ್ತಿರವಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಶರೀರವು ಪರಿತೆಷಿಸುವಾಗ ಮನಸ್ಸು ದಂಗೆಯೇದ್ದು ಪಾರವು ಸಾಧ್ಯಾತ್ಮದೆ (ಹಳೆಯ ಚಲಣಿತಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರಿಯಕರನನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಲು ಹೊರಟೆ ನಾಯಕಿಯು ಅಪ್ಪಿನಿಂದ ಗೃಹಬಂಧನಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದು ನೇನಪಾಗುತ್ತಿದೆ). ಹಾಗಾಗಿ ರಾಶಿಯಿಡೆ ನಿತ್ಯೈಲ್ಲದೆ ಹೊರಳಾದಿದರೂ ಸರಿ, ಸಂಗಾತಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟುವಿದಲ್ಲ. ಪಟುದ ಬಿಡಿಯ ದುರುಪಯೋಗೆ ಇದು ಮಾದರಿಯ ಉದಾಹರಣೆ!

ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವುದು ಹೇಗೆ? ಇಲ್ಲಿರೂ ವಿವರಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ:

1) ମୁଣ୍ଡନ ବାଂଧିଷ୍ଠ ମୁରକ୍ତିଶଳି: ଜଗତ ଶୁରୁବାଗୁପ କ୍ରମବନ୍ଦୁ ଗମନିଷି. ନିମୁଣେ ମୁଣ୍ଡନ ହୀରିଲିଲ ଏବଂ ଦୁଇ ସଂଗାତି ତକରାରୁ ଏତୁବାଗ ନାନ ହୀରେ ବଦଳାଗଲୁ କାରଣିପିଦେ ଏବଂ ଦୁଇ ସମ୍ବନ୍ଧିକିଶୋଭାଭେଦୀ ବଦଳାଗି, ମୁଣ୍ଡନ ହେବିଦେ ଏବଂ ପିଚାରିଲି. ସଂଗାତି ନିମ୍ନେ ବଜ୍ରୀଶୁଵାଗ ନିମ୍ନ ଭାବେଶଗଲିଲି ଏବାରରୁ ବଦଳାଵଙେ ଆଗୁକୁଦେଇ ଏବଂ ନୋଇଦି. ଉଦ୍ଧାର କରିଲାକେ କରଗୁଥିଲା ପାଦଭାବ ଜାଗ୍ରତ୍ତବାଗଭୁବନଦୁ.

2) శారీరికవాగి గత్తిరచాగి: ఇదొందు విషిత్త గమనిషిద్ధిరా? జగళవాడువాగ సంగాతియన్న మటసబేచేంప లుద్దలైదిద హత్తిరచాగుట్టిరి. ఆగ నిమ్మ శరీరదట్ గమన కరిసి. సంగాతియ శారీరిక సామిష్టవు నిమ్మ తరింద మేలే ప్రభావ లిరుట్టిద, కాగు నిమ్మ శరీరపు స్వీందస్తుతిదో! నిమగే గొత్తిల్లదంతే హితవేసిసుచ భాగగళన్న (ఎద, స్వనగణు) గమనిసుట్టిరి. ఆగ కటుమాతు నిల్చి, ‘నేన్న ఎద/ స్వనవన్న ముఖయేకు ఎన్నిసుత్తుదో...’ ఎందు శురుమాడి. జగళ కరిగియే హోగుత్తదే. ముందే మాతాడువ కేలసవన్న తరింగాలగే బిట్టుకోడి. మతే బాయిగళ్లు? బేసాదరే ముత్త కోడులు ఉపయోగిసి.

ప్రయోగ 18: ఇక్కిణిన జగళ్లపొందన్న నెనషిసికోల్చి. ఆగ సంగతి నీను ముంచే హీగిరలిల్ ఎందు దూరిద్దరే బదలాదుదశ్శి పమథిసువ అధిష్టా నిరాకరిసువ బదలు “హౌదే? నాను ముంచే వేగిద్దా?” ఎన్నుక్కె (మనస్సు ఒప్పుదిద్దరు) సంగతియి హత్తిరవాగి. కృష్ణిదు కుఱ్చలుకోల్చి. త్వామే లెలి ఓగు ఇబ్బరు నమ్మిన దీపువు కొణ్ణి ఆగువారువు గుప్పిని

ವಿನೋದ ಚೆಬ್ಬಿ, ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಕಲೆ.